

Nr.....din.....

Catre,
AVOCATUL POPORULUI

ASOCIATIA PENTRU APARAREA DREPTURILOR OMULUI IN ROMANIA - COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), cu sediul in Bucuresti, str. Nicolae Tonitza nr.8A, sector 3,

va adreseaza CEREREA ca, in temeiul art. 13 al. 1 lit. f din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, constatand existenta temeiurilor de fapt si de drept,

sa sesizati Curtea Constituțională cu exceptia de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență nr. 19/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 308 din 25.04.2014, **intrucat adoptarea acesteia s-a facut cu incalcarea art. 115 al. 4 din Constitutie, respectiv in lipsa unei situatii extraordinare** care sa justifice inlocuirea Parlamentului, ca putere legiuitoare, de catre Guvern (putere executiva).

MOTIVELE CERERII SUNT URMATOARELE:

Potrivit art. 115 al. 4 din Constitutie, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.

Intrucat, in lipsa unei definitii legale, sintagma “**situatii extraordinare**” nu are un alt inteles decat cel din limbajul comun (mentionat in DEX), se poate trage concluzia ca o ordonanta de urgenta poate fi adoptata numai in situatii:

- cu totul deosebite, care ies din comun
- neobisnuite, nemaipomenite, formidabile, excepționale

De asemenea, intelesul termenului “**urgență**”, care se refera la o conditie esentiala pentru adoptarea unei astfel de ordonante, este tot cel din limbajul comun, respectiv:

- care necesită o rezolvare imediată, care nu poate fi amânat

1. In speta, OUG nr. 19/2014 a fost emisa cu justificarea ca este necesar sa fie incurajate activitatea de investitii, cresterea competitivitatii externe si interne, finalizarea contractelor de finantare din fonduri europene.

Desigur, motivele enuntate sunt generoase si pot fundamenta **oportunitatea** unei reglementari cu putere de lege, dar nu pot duce la concluzia ca exista o situatie **extraordinara**, care sa justifice o interventie de **urgenta** a Guvernului, ca organ legiuitor, prin adoptarea unei ordonante de urgenta.

In astfel de situatii, Guvernul poate initia un proiect de lege si poate solicita Parlamentului (adevarata autoritate legiuitoare, potrivit Constitutiei) sa dezbata si sa adopte proiectul, eventual intr-o procedura de urgenta prevazuta de reglementarile parlamentare.

Deci, daca se doreste o anumita celeritate in adoptarea de acte normative cu putere de lege, dar nu exista o situatie cu adevarat extraordinara (=iesita din comun), Guvernul nu poate emite ordonante de urgenta, ci poate doar sesiza Parlamentul cu un proiect de lege si poate solicita dezbaterea si adoptarea sa in procedura de urgenta.

2. Atunci cand veti analiza daca exista suficiente temeiuri pentru a sesiza Curtea Constitutionala, va solicitam sa aveti in vedere si pericolul pentru o societate democratica reprezentat de tendinta de incalcare de catre Guvern, indiferent de compozitia sa si de perioada in care a functionat, a prevederilor art. 115 al. 4 din Constitutie, **prin transformarea ordonantei de urgenta dintr-o cale extraordinara si, de aceea, extrem de rara, de legiferare, intr-un mijloc obisnuit, comun si frecvent** prin care, practic, Parlamentul este inlocuit de Guvern in exercitarea functiei de legiuitor.

Astfel, dupa revizuirea Constitutiei din 2003, guvernele care s-au succedat au emis in **ultimii 10 ani** (2004 - 2013) un numar total de **1.453 ordonante de urgenta**, in medie 145 ordonante de urgenta pe an, dupa cum urmeaza:

-2004 – 142 ordonante de urgenta
-2005 - 210
-2006 - 138
-2007 - 157
-2008 - 228
-2009 - 111
-2010 - 131
-2011 - 125
-2012 - 96
-2013 - 115

Rezulta ca **in Romania, in ultimii 10 ani, statul s-a aflat in situatii extraordinare, neobisnuite, iesite din comun, din 3 in 3 zile**, iar fiecare dintre aceste situatii

extraordinare (nepercepute decat de catre Guvern, probabil in baza unui simt special) au generat cite o ordonanta de urgenta.

Este in mod evident neverosimil ca statul roman, stat democratic si membru al Uniunii Europene, a intampinat din 3 in 3 zile, in ultimii 10 ani, situatii exceptionale, extraordinare, care i-au permis Guvernului ca, tot din 3 in 3 zile, sa ia locul Parlamentului si sa legifereze prin ordonante de urgenta.

Singura explicatie logica a abundentei de ordonante de urgenta este ca nici Parlamentul, nici Avocatul Poporului si nici Curtea Constitutionala nu au acordat atentia cuvenita verificarii indeplinirii conditiei existentei situatii extraordinare care sa justifice adoptarea unei ordonante de urgenta. Practic, autoritatile publice au ignorat si, astfel, au lasat fara aplicare textul art. 115 al. 4 din Constitutie, al carui rost era si este de a limita excesul de zel al Guvernului in emiterea de ordonante de urgenta.

Urgenta nu trebuie identificata cu nerabdarea Guvernului de a legifera, pe motiv ca Parlamentul e prea lent, ci **trebuie sa rezulte dintr-o situatie extraordinara verificabila in mod obiectiv, similara fortei majore (eveniment strain de vointa/culpa Guvernului, imprezibil, invincibil si inevitabil) si care, in lipsa unei reglementari imediate, prejudiciaza grav interesul public.**

In acest sens, a se vedea pct. 3 si 4 ale **OPINIEI CONCURENTE la Decizia Curtii Constitutionale nr. 55 din 5 februarie 2014**, publicata in Monitorul Oficial nr.136 din 25 februarie 2014.

In raport de motivele expuse mai sus, **va solicitam sa constatati ca exista temeuri de fapt si de drept pentru ca, in conformitate cu art. 13 alin. 1 lit.f din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, sa sesizati Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență nr. 19/2014** pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 308 din 25.04.2014, **intrucat adoptarea acesteia s-a facut cu incalcarea art. 115 al. 4 din Constitutie, respectiv in lipsa unei situatii extraordinare** care sa justifice inlocuirea Parlamentului, ca putere legiuitoare, de catre Guvern (putere executiva).

De asemenea, va solicitam sa ne comunicati modul de solutionare a prezentei cereri.

Va multumim.

Director executiv,
Maria Nicoleta Andreescu